

Rare sprongen

De gemeente Amsterdam maakt zich zorgen over de toename van het aantal jeugdigen dat met overgewicht kampt. Kinderen eten ongezond en bewegen te weinig. De gemeente is daarom het project Jeugd in Beweging gestart en daarbij wordt alles uit de kast gehaald. Zo hebben de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling en de GGD gezamenlijk 'Jump In' ontwikkeld. Via Jump In kunnen basisscholen allerlei sporten aanbieden aan de leerlingen, van badminton en judo tot capoeira. De gemeente zorgt voor de materialen en de instructeur. Het is de bedoeling dat zo veel mogelijk kinderen na de kennismakingslessen doorstromen naar een reguliere sportvereniging.

Een mooi initiatief, zou je zeggen. Helaas doet zich hier een bekend verschijnsel voor: terwijl met goudgeld tal van nieuwe (meestal eenmalige) pilots en projecten worden opgezet, worden reguliere voorzieningen uitgehouden.

Sinds een aantal jaren wordt de inzet van vakleerkrachten in het onderwijs (zoals voor muziek en gymnastiek) niet meer door het Rijk vergoed. Als scholen een vakleerkracht willen aanstellen, moeten zij dat uit eigen middelen financieren. Veel scholen kunnen dat niet. Een vakdocent komt feitelijk bovenop de reguliere formatie: je kunt moeilijk de groepsleerkracht ontslaan voor de uren dat zijn of haar klas gymnastiek krijgt. In Amsterdam werden de vakleerkrachten gymnastiek tot voor kort nog door de stadsdelen bekostigd, maar een aantal stadsdelen is daar inmiddels mee gestopt.

Op veel scholen geven nu dus de groepsleerkrachten gym. Dat is niet ideaal. Goede gymnastieklessen dragen niet alleen bij aan een goede lichamelijke conditie, maar kunnen kinderen ook enthousiasmeren voor een sport. Daartoe zijn vakleerkrachten veel beter uitgerust dan de groepsleerkracht. Bovendien gebeuren er in gymlessen onder leiding van een vakleerkracht veel minder ongelukken. Mede daarom is besloten dat groepsleerkrachten op termijn geen gym meer mogen geven. Leerkrachten die na 2005 zijn afgestudeerd aan de pabo zijn niet meer bevoegd om gymnas-

tieklessen te geven. Zij moeten daartoe eerst een aanvullende opleiding volgen.

Intussen wordt Jump In uitgebreid. Nogmaals, een mooi initiatief. Maar van het geld dat hiervoor aan één school wordt uitgegeven zou die school jarenlang een vakleerkracht kunnen betalen. Daar zou misschien toch nog eens over moeten worden nagedacht. Er is één troost. Waarschijnlijk keert ook hier de wal het schip. Jump In kan alleen worden afgenomen door scholen die een vakleerkracht gymnastiek in dienst hebben. Dat aantal zal de komende jaren ongetwijfeld afnemen.

MARIJKE LINTHORST

Redacteur S&D

Landschap zoekt boer

Om waardevolle delen van het Nederlandse platteland te behouden moeten we er niet slechts met de blik van de stedeling naar kijken. Immers, dat platteland is niet primair een natuurgebied of park ten dienste van de stad, maar een vaak eeuwenoud cultuurlandschap. De landschappelijk meest interessante delen van het Groene Hart, bijvoorbeeld, zijn gemaakt door turfstekers en melkveehouders. Als de melkveehouders verdwijnen, verdwijnt ook dit landschap en verschijnt er een broekbos. Die boeren produceren dus niet alleen melk, maar ook 'landschap'. Een gewild product, waar een eerlijke prijs tegenover moet staan.

Hier biedt het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB), op grond waarvan jaarlijks 1,1 miljard euro aan inkomenssteun vanuit Brussel naar Nederlandse boeren vloeit, een uitgelezen kans. Per 1 januari 2006 is het principe van het oude systeem, 'hoe meer productie hoe meer subsidie', losgelaten. Voortaan krijgen agrarische bedrijven één bedrag uitgekeerd: een 'bedrijfssubsidie'. Die wordt bepaald op basis van het totaal aan subsidies dat het bedrijf in het oude systeem ontving. Nu wordt er in Nederland bij die berekeningen geen rekening gehouden met de aard van het bedrijf. Boeren met goed renderende grootschalige agrarische bedrijven krijgen net zo goed